נפגשנו התרגשנו ונשארנו עם טעם של עוד...

אופיר אדלמן

700 עובדים, בני ובנות זוגם ועוד קומץ לקוחות, שותפים וספקים נאמנים גדשו את מרכז הקונגרסים של דן פנורמה במפגש חברי לא שגרתי. היו שם מלוא החופן שמחת מפגש, ערגה לתרבות ארגונית שנגוזה, ואהבה. ים של אהבה דיגיטלית טיפוסית.

היה צפוף כל כך, עד שרבים לא הספיקו אפילו לראות חלק מהחברים, וגם המפגש הבינאישי עצמו לא מיצה. אפילו החבר'ה הדתיים הוכיחו כי מוצאי תשעה באב אינו תירוץ לא לבוא.

זה המקום להודות לצוות ההפקה של "אנשים ומחשבים", שהפך להיות דיגיטלי לכמה שבועות, **לנטלי, לדלי, לנתן ולסטודיו, לנמר** ואחרונה חביבה **ללבנת גאן** שהיתה הרוח החיה מאחורי הטלפונים ואשר במו קולה והתמדתה תרמה תרומה מכרעת להשתתפות הגדולה. וכמובן שוב - **למוטי סדובסקי ודורון אנג'ל**, שהובילו את חבורת ההפקה הדיגיטלית.

אחרי קבלת הפנים, התערוכה בצורת בוט טיפוסי, פינת הזיכרון לחבר'ה שנפטרו, נהנינו מתוכנית, שבלטו בה רביעיית "על פתוח" שהפליאה בשיריה, ניצן דובדבני שהקסים בסקירת "ביתנו" ונשיא אירופה, פייר קארלו פאלוטי, שהעביר לנו דרך הפלאפון קורס סמסטריאלי כמעט. הפרסומת של פלאפון הבטיחה לנו איכות קול אחרת. הוא באמת דיבר ודיבר ודיבר עד שנגמרו לו המילים ולנו הסבלנות.

הוכחנו - הנוסטלגיה זה לא רק מה שהיה פעם, זה אפילו יותר. מטרת המפגש היתה להישען קמעה לאחור כדי לתפוס תנופה קדימה, ולא תנומה נוסטלגית.

אז חבר'ה - הרימו את הכפפות שפוזרו מלוא החופן על שטיחי מלון דן פנורמה. התחברו לחברים, שמרו על קשר, ארגנו מפגשים קטנים, היכנסו לאתר "חבר'ה" וצרפו תמונה, ונוכיח כי זה אפשרי - האתר היחידי ב"חבר'ה" עם 100 אחוז תמונות. כולה דקה עבודה (נעימה).

את המפגש ארגנה בהצלחה מא-ת, קבוצת אנשים ומחשבים - להתראות בכינוס הבא, יותר קרוב ויותר מפתיע ממה שאתם משערים..

נשיקות. נחמן פרילינג וסמדר דוד

"ביתנו". ניצן דובדבני

להתראות

"בעלי עובד ב HP כמה שנים ואני בקושי מכירה שם מישהו. בדיגיטל, כבר אחרי כמה חדשים היו לי חברים וחברות שיש לי עמם קשר עד היום".
אשתו של מנהל בכיר ב-HP

גיל וייזר הפתיע בשיחת טלפון עם נשיא דיגיטל אירופה פייר קרלו פלוטי

הלהקה. מימין לשמאל: יצחקי קורן, מיקי מרגלית, דדי פלינט, ינקל'ה קניג

בעקבות כנס דיגיטל לדורותיה

תודה שהזכרתם לנו את כל אלה ששוב אינם עמנו עוד. בכך גרמתם שגם הם בעצם עמנו לתמיד!

אהוד הר-חן

שני מנכ"לים, יגאל בר יוסף ועמנואל פרץ ומזכירה אחת. ירדנה גור אריה

חיוכים. סמדר בנדלר, מוישה רז ומשה בראון

אכן, מזמן לא זכיתי להתרגשות כל כך רבה ומרוכזת, אני חושב שהכל כבר נאמר על התרבות המיוחדת של דיגיטל שלצער כולנו אינה קיימת עוד. אתמול זכינו בהוכחה נוספת לאיכות יוצאת הדופן של האנשים שעשו את ה"דיגיטל" הזה.

ואם יורשה לי להציע, אזי יש מקום להמשיך ולתחזק את המועדון האקסקלוסיבי הזה של בוגרי דיגיטל.

יעקב צייזלר

לחיצת יד מכל הלב. אבי זהבי וארצי בן כוזרי

חיבוק נמ"רי. יואל נהרי, הדיגיטלי ומבוגרי אנשים ומחשבים (משמאל) ופלי הנמר

חלפו כבר ארבעה ימים אבל אני עוד תחת הלם המפגש של "דיגיטל לדורותיה". זוהי שוב דוגמה לייחודיות של חבורת האנשים המופלאה הזאת ומנהיגיהם. תודה על החוויה הנדירה".

אריה עמית

תמיד היינו עם המשפחה הדיגיטלית הזאת ותמיד נהיה. כי מבפנים ותוך כדי-הדברים נראו כמו סתם עוד מקום, עוד חברה אחת עם אנשים, עוד כמה שנים שעוברות עליך שם במקום בחברה אחרת. אבל דברים שלא ראו משם, רואים ממקומות אחרים וממרחק של שנים לאחור. דברים שמסבירים איזה בית-ספר אדיר זה היה, אילו אנשים מצוינים, איזו מורשת בלתי כתובה אבל נחקקת באותיות של אהבה".

גיורא פנחסי

אהלן, מה נשמע. מפגשים מהסוג המרגש בכנס דיגיטל

תמונת מחזור. מימין: שי בייליס, אופיר אדלמן, עמנואל פרץ ואהוד הר חן

הקוסמים. דליה פלד וליאור מנור

ההתרגשות צפה ועלתה כאשר ראיתי והשתתפתי ברגעים המרגשים, במפגש עם הפנים המוכרות, לחיצת היד החמה או החיבוק האוהב אשר לא ראיתי שנים.

הוצפתי בזכרונות חלקם מאושרים ומחוייכים וחלקם עצובים ודומעים. הארוע הזכיר לי את "גאוות המשפחה" שאני נושא עמי במשך שנות עבודתי בדיגיטל ועד היום.

דורון אנג'ל